

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Budapest
Pf. 773.
1535

Ügyszám: IV/2866-1/2015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV 2866-2 2015
Érkezett:	2015 OKT 28.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	H/

már korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva, hivatkozással Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr 2015. szeptember 17. napján kelt levelére - megszabott határidőn belül - az alábbi

indítvány-kiegészítést

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszom kapcsán a Főtitkár Úr levele megállapítja;

"Beadványában nagyobb részt az ügy előzményeit ismertette, ugyanakkor nem fejtette ki kellően, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben sértik ügyfeleinek az Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogait."

Alkotmányjogi panaszomban az alábbi kifejezett kérelmet terjesztettem elő;

"Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.084/2015/4. számon meghozott ítélete (és a felülvizsgálati eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.821/2014/4. számú hatályában fenntartott ítélete) Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését."

Panaszomban tehát két Alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkoztam, ezen okból jelen indítvány-kiegészítésem során is ezen logika mentém adom elő további indokolását annak, hogy a támadott bírói döntések miért sértik a panaszosok hivatkozott jogait.

I. Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés - jóhírnév védelméhez való jog sérelme

Mint ahogyan azt a panaszomban előadtam, a hír24.hu internetes portálon a panaszosokkal foglalkozó cikk, cikkek jelentek meg, amelyek közül az egyiknek a címe "850 millió forintot parkoltat a [REDACTED] Alapítvány" volt.

A jóhírnévhez való jog embert, és jogi személyiséget egyaránt megillető Alaptörvényben biztosított jog, amely a jogalanyról a társadalomban kialakult képet jelenti. A jóhírnév sérelmét meg lehet valósítani valótlan tényállítás közlésével, híreszteléssel, továbbá valós tények hamis színben való feltüntetésével.

A panaszomban tételesen feltüntettem, hogy a panaszosok mely internetes cikkekben megjelent közléseket sérelmezték.

A panaszosok azért sérelmezték számos, a cikkekbe foglalt közlést, mert azok sértették a jóhírnevüket.

Ezen okból a panaszosok a sajtó-helyreigazítási eljárás eszközét kívánták igénybe venni, mint **a személyiségvédelem speciális eszközét**, az elégtétel sajátos formáját. Ezen eljárás fejeződött be jogerősen a panaszomban támadott bírói ítéletekkel.

A bírói ítéletekkel a bíróságok a panaszosok sajtó-helyreigazításra vonatkozó kérelmének csak részben adtak helyt, mivel számos közlést vagy a véleménynyilvánítás körébe utaltak, vagy lényegtelen pontatlansággként határoztak meg, ezen két utóbbi esetben pedig sajtó-helyreigazításnak nincsen helye.

A bírói ítéletek azért sértik a panaszosok Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján oltalmazott jóhírnévhez való jogát, mert;

- => róluk az internetes cikkekben számos valótlan tényállítás, híresztelés szerepelt;
- => ezen közlések a róluk társadalomban kialakult képet hátrányosan befolyásolták;
- => a panaszosok a személyiségvédelem speciális eszközével, a sajtó-helyreigazítási eljárással élve kívánták jóhírnevüket sértő tényállítások korrekcióját kikényszeríteni;
- => a támadott bírósági ítéletek alapján azonban az internetes újság szerkesztősége számos jóhírnév sértő közlés tekintetében nem köteles sajtó-helyreigazításra, mert azokat a Fővárosi Ítéltábla, és a Kúria véleménynyilvánításnak, illetve lényegtelen pontatlanságnak tekintette, holott nem azok!

Összefoglalva; az eljáró bíróságok a támadott ítéletek meghozatala során a véleménynyilvánítás szabadságát, és a lényegtelen pontatlanságnak minősíthető közlések körét oly módon **kiterjesztően értelmezték**, hogy **a panaszosokat elzárták a jóhírnevüket sértő tényállítások korrekciójától**, ezzel pedig az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sértve a panaszosok vonatkozásában nem biztosították azon jogot, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Ezen rövid összegzés után a jóhírnév sérelme kapcsán még elő kívánom adni az alábbiakat a 850 millió forint parkoltatása, és az ehhez hasonló közlések vonatkozásában.

A jóhírnév megsértése emberek esetében mind az adott személy önértékelését, mind a társadalomban róla kialakult képet rombolja, míg jogi személyek esetében ezen jogsértés kihat a jogalany működési területén betöltött szerepére, közvetlenül, vagy közvetett módon komoly vagyoni hátrányokat okoz. A nonprofit szervezetek esetében, mint amilyen a [REDACTED] Alapítvány panaszos is, pedig a rossz hírnév nyilvánvalóan negatívan befolyásolja az adománygyűjtési tevékenységet, megingatja a szervezetbe vetett bizalmat minden fennálló és jövőbeni együttműködőjük, támogatójuk vonatkozásában.

A panaszomban a 850 millió forint parkoltatásával kapcsolatban kifejtettem, hogy miben nyilvánul meg a jogsértés, amelynek magja, hogy a felhasználatlanul tartás, a parkoltatás az, amit az internetes újság állított, a tartalékolás pedig az, amit a [REDACTED] Alapítvány, és annak elnöke, vagyis a panaszosok tettek. Míg a 850 millió forint parkoltatása, felhasználatlanul tartása jóhírnév sértő állítás, addig ezen összeg - az alapítvány alapítójának alapító okiratba foglalt akaratának, céljának megfelelő - tartalékolása a valóság, és figyelembe véve annak célját álláspontom szerint nem csorbítja a panaszosokról kialakult közfelfogást. A panaszosok pedig a sajtó-helyreigazítási eljárás során a valóság közzétételét, a jóhírnév sértő közlés korrekcióját követelték.

Ebben a körben arra is utalni kívánok, hogy egy adott tényállítás akkor is valótlan, amennyiben - egyébként valós tények - elferdítésével, teljesen helytelen értékítélet közlésével sérti a jogalany jóhírnevét. Az értékítélet - jelen esetben a parkoltatás - ugyanis merőben alkalmas volt a panaszosokról kialakult közfelfogás rombolására, mivel arra a téves következtetés levonására adott alapot, hogy a közhasznú szervezet nem fordítja arra az adományozók pénzét, amire hivatkozással azt elkéri tőlük. Egy, az 1%-os felajánlásokból gazdálkodó szervezet esetében pedig ezen állításnál nehéz kártékonyabbat találni. Ily módon pedig ezen a ponton az internetes újság szerkesztőségét természetesen megillető véleménynyilvánítás szabadsága korlátba ütközik, mivel ezen Alaptörvényben biztosított jog nem járhat azzal, hogy mások személyiségi jogainak védelme kiüresedjen, csupán formálissá váljon.

II. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés - tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Alkotmányjogi panaszomban a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jognak sérelmét abban adtam elő, hogy a támadott bírói ítéletek meghozatala során az eljáró bíróságok annak ellenére nem adtak helyt a panaszosok helyreigazítási iránti kérelmének számos közlés vonatkozásában, hogy a panaszosok az eljárás során bebizonyították azok valótlanosságát. Az eljáró bíróságok ugyanis rendre a PK 12. sz. állásfoglalásra hivatkozással lényegtelen pontatlanságnak tekintették az internetes cikkekben szereplő-, valamint a panaszosok által igazolt összegek közötti különbségeket.

A Főtitkár Úr fentebb is hivatkozott levelében panaszom ezen részével összefüggésben megjegyzi;

"Tájékoztatom egyúttal, hogy az Alaptörvénynek az indítványban hivatkozott 28. cikke nem tekinthető az Alaptörvényben biztosított jognak, mivel az a bíróságok számára előírt értelmezési szabályt tartalmaz."

Előadom, hogy én az alkotmányjogi panaszomban nem közvetlenül az Alaptörvény 28. cikkének-, hanem mint ahogyan jelen beadványomban is behivatkozott, kifejezett kérelmemben is megjelöltem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkoztam. Mindazonáltal azt is előadtam, hogy **ezen két alaptörvényi rendelkezés álláspontom szerint összefügg, vagyis azok összekapcsolandóak.**

A bírói ítéletek azért sértik tehát a panaszosok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát, mert;

=> a tisztességes eljárás csak akkor valósul meg, ha a bíróság az eljárására vonatkozó törvényeknek megfelelően jár el;

=> a törvényeket pedig az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságoknak oly módon kell értelmezniük, hogy az megfeleljen a józan észnek;

=> a sajtó-helyreigazítás jogalapjául szolgáló törvény kimondja; ha valakiről valótlan tényt állítanak, híresztelnek, követelheti a korrekciót;

=> a panaszosokról összecszerúségüket tekintve nyilvánvalóan valótlan tényeket közöltek, vagyis joguk van a sajtó-helyreigazításra;

=> a sajtó-helyreigazításra való jog ellenére azonban az eljáró bíróságok - PK állásfoglalásokra hivatkozva - egyesével lényegtelen pontatlanságnak ítélték a valótlan tényközléseket;

=> bírói jogalkotást valósítottak meg azzal, hogy azon objektív tény, hogy egy közlés valós-e, avagy sem, figyelmen kívül hagyva a helyreigazításhoz való jogosultságok mérlegelés tárgyává tették;

=> ezen értelmezés eredőjeként pedig egy ténybeli hibás közlésektől hemzsegő médiatartalom tekintetében az eljáró bíróságok - számos közlés tekintetében - nem rendeltek el helyreigazítást.

Mindezekon túlmenően is előadom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme és az eljáró bíróságok lényegtelen pontatlanságra való hivatkozása kapcsán az alábbiakat.

Álláspontom szerint annak eldöntésekor, hogy egy jogalany vonatkozásában tett adott kijelentés lényegtelen tévedésnek, pontatlanságnak tekinthető-e, **perdőntő jelentősége van, hogy a téves információ mennyire alkalmas a közvélemény befolyásolására,** az érintett jogalannyal kapcsolatban a társadalom értékítéletének kedvezőtlen megváltoztatására.

A támadott ítéletek alapjául szolgáló peres eljárásban pedig többször, hangsúlyosan hivatkozásra került azon, egyébként álláspontom szerint - a ráháruló kiemelkedő médiafigyelem okán - köztudomású tény, hogy a **panaszosokról lényegében lejárato kampány** z

indítvány panaszos vagyonaiból vett magának Floridában

villát egészen odáig, hogy [REDACTED] panaszos azért jelent meg a ferihegyi repülőtéren, mert menekül az országból számtalan - azóta többségében helyreigazított - közlés látott napvilágot. Ez pedig azért bír ügydöntő jelentőséggel a lényegtelen pontatlanságok körében is, mert ilyen körülmények között a panaszosokat érintő minden egyes valótlan pénzösszegeket tartalmazó tényállítás korrekcióra szorul, mivel a hosszú hónapokig tartó médiakampány okán a panaszosokkal kapcsolatban kialakult különösen szenzitív közfelfogás további hátrányos befolyásolására a legkisebb tévedés is alkalmassá vált.

A jogot mindig az adott esetre, az adott körülményekre, jogalanyokra kell alkalmazni, ily módon amennyiben egy téves tényállítás, híresztelés az adott jogalanyról kialakult közfelfogás (tovább)rombolására alkalmas, akkor az már nem lehet lényegtelen, nem lehet pontatlan.

Végezetül egy, az index.hu internetes újság által közzétett cikkre kívánok hivatkozni (beadványomhoz csatolom is). A cikk 2015. szeptember 16. napján jelent meg "Kiábrándultak a [REDACTED] Alapítványból" címmel, és számszerűleg helyesen tartalmazza, hogy míg 2013. az un. egyszázalékos felajánlásokból a legnagyobb összeget kapó közhasznú szervezetek listáját a [REDACTED] Alapítvány panaszos magasan vezette 219,43 millió forinttal, addig a legutóbbi 2014. évben az ugyanezen forrásból befolyó összeg 78,98 millió forintra csökkent, azaz nagyjából egyharmadára egyetlen év leforgása alatt.

Álláspontom szerint ez a visszaesés magáért beszél abban a körben, hogy amíg az eljáró bíróságok tömegesen lényegtelen pontatlanságnak tituláltak egyes állításokat, addig ezen valótlan tények közzététele (és végső soron azok helyreigazítás, vagyis korrekció nélkül hagyása) odáig vezetett, hogy a panaszosokról a társadalomban kialakult igen kedvező képet, jóhírnevet alapjaiban sikerült megrengetni. Az pedig, hogy az eljáró bíróságok a valótlan tényközlések korrekció nélkül hagyása nélkül ezzel a lehetséges következménnyel, lényegében a társadalom működési mechanizmusával nem számoltak álláspontom szerint már magában az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét, és ezen keresztül a panaszosok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján biztosított jogát sértette.

Az előadottak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a megszabott határidőn belül benyújtott indítvány-kiegészítésemet elfogadni, egyben alkotmányjogi panaszomat befogadni szíveskedjék.

Budapest, 2015. október hó 22. napja

Tisztelettel,

